

Lone Dybkjær (RV):

Hr. Jesper Langballe's definition af ærlighed bryder jeg mig ikke om. Jeg synes, at hr. Jesper Langballe skal høre efter, hvad jeg siger, i stedet for at pådutte mig et eller andet.

Vi har sagt, at det er grundloven, der bestemmer, om vi går ind for en folkeafstemning eller ej. Sådan er det. Vi respekterer grundloven, og det tror jeg sådan set også at hr. Jesper Langballe gør, men vi respekterer den altså på den måde, at vi også respekterer det repræsentative demokrati, der ligger i den.

Så prøvede jeg at sige: Vi er netop ikke bange for vælgerne, for vi vil jo eksempelvis gerne have en afstemning om forbeholdene. Det er vist, hvad jeg vil sige lige nu.

Kl. 13:15

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Langballe igen.

Kl. 13:15

Jesper Langballe (DF):

Fru Lone Dybkjær og Det Radikale Venstre respekterer grundloven ved at sige, at der ikke skal være nogen folkeafstemning, medmindre nogle jurister siger, at der er tale om suverænitetsafgivelse. Undskyld, men hvad er det dog for noget sludder? Hvor i grundloven står der, at det er forbudt at holde folkeafstemning, hvis der ikke er tale om noget, som juristerne kalder suverænitetsafgivelse?

Jeg stillede hr. Svend Auken præcis det samme spørgsmål: Hvorfor dog ikke vise lidt stor-sind og sige, at det her er en politisk og ikke en juridisk afgørelse? Hvorfor være så smålig? Jeg må kvittere for, at jeg af hr. Svend Auken fik et anderledes retsindigt svar end det, jeg har fået af fru Lone Dybkjær, som nu oven i købet tilføjer, at det gale ved folkeafstemninger er, at vælgerne taler om noget helt forkert; de sætter en helt forkert dagsorden, de taler ikke om det daglige arbejde i EU, men om det, som de selv synes er væsentligt. Ja, sådan er det med vælgere – de er ikke til at forudsige.

Kl. 13:16

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak. Så er det ordføreren.

Kl. 13:17

Lone Dybkjær (RV):

Jeg tror, at hr. Jesper Langballe driver mine ord temmelig vidt med det, han siger. Altså, jeg har ikke sagt, at jeg ikke respekterer vælgerne, og at jeg ikke tror, at man kan få en diskussion. Selvfølgelig får man en diskussion om EU i forbin-

delse med folkeafstemninger, men det bliver ikke de mere grundlæggende ting om EU, man diskuterer i forbindelse med folkeafstemninger, som f.eks. det daglige arbejde i Folketinget, som jo er det, der viser, hvilken udvikling Danmark ønsker i det europæiske samarbejde.

Så har jeg bare sagt, at der i grundloven står nogle ganske bestemte definitioner på, hvornår der skal være folkeafstemning. Der står selvfølgelig ikke noget om, at man ikke må holde en folkeafstemning, men så skal man bare sige, at det er en vejledende folkeafstemning, nøjagtig ligesom i 1986. Så er det en helt anden sag. Det går vi altså ikke ind for.

Kl. 13:17

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:17

Martin Henriksen (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge lidt ind til det forslag til vedtagelse, som bl.a. fru Lone Dybkjær er medforslagsstiller til. Jeg hæfter mig ved, at et flertal i Folketinget opfordrer regeringen til at opnå politisk enighed om en reformtraktat på det kommende topmøde.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge – det er noget, jeg en gang imellem studser lidt over i den slags debatter – hvorfor man eksempelvis i det her forslag til vedtagelse ikke har det som et punkt, at et flertal i Folketinget pålægger regeringen at øge dansk indflydelse i EU. Er der nogen grund til, at det ikke er med som et punkt i forslaget til vedtagelse?

Kl. 13:18

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:18

Lone Dybkjær (RV):

Jamen jeg mener da, at det, vi her skriver om, at Folketinget opfordrer regeringen til at arbejde for, at miljø osv. får en stærkere placering, og alle de andre punkter også betyder, at der er en lang række politiske områder, hvor vi synes at Danmark skal øge sin indflydelse.

Men hvis hr. Martin Henriksen tænker på, at vi skal opfordre regeringen til, at Danmark i enhver sammenhæng prøver på at arbejde så egoistisk som overhovedet muligt i Det Europæiske Fællesskab, så må jeg melde pas. Det er ikke det, vi mener regeringen skal gøre, og vi mener i øvrigt ikke, at det tjener Danmarks interesser. Jeg synes sådan set, at Polen er et meget godt eksempel på, at det er ret besværligt, hvis man følger nationalistiske – nationale, om man vil –